

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**De Vita Et Honestate Canonicoꝝ, Et Alioꝝ
Ecclesiasticoꝝ Specvlvm**

Langhe-Cruys, Johan

Duaci, 1587

Quid incestus, eiusq[ue] poenæ. cap.xv.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63733](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63733)

Dimitterius in praxi sua criminali^a deplorat, apud
 quosdam iudices tam parui fiunt adulteria, vt quasi pa-
 nis insit sceleris, & quasi peccata sint leuifcula
 ad hoc, quod sunt frequētia, & à multis citra conscien-
 tiam humiliter perpetrata, & hinc fit, vt vitia, quæ se ue-
 nitiam merentur punitionem, neglecta, & quasi im-
 puna relinquantur, cum tamen Deus ea seuerissime
 puniat, & puniēda esse decreuerit, atque sanxerit.
 Ad hoc, vt nūli per acerbam punitionē populus ab adul-
 terio se coerceat, Deus sinet nobis euenire discordias,
 bella, schismata, pestes, aliaque morborum genera in-
 fluita. Quæ omnia hoc tempore nobis euenisse, nostris
 oculis videntur, & corpore sensimus. Si Deo optimo
 maximo ita visum fuisset, vt suam vltionem tulisset
 tantum in se sceleratos, & in huiusmodi adulteria dissimu-
 lantes iudices; qui sua negligentia dictorum malorum
 sunt auctores; & non in communem, & inculpatam
 plebem, æquius & vigilantius per acres punitiones,
 ad vitium frequentiam compescerent. At enim, vt
 Superius inquit^b, quia non profertur citò contra malos
 sententia, absque timore vllò filij hominū perpetrant
 mala. Carent igitur iudices, potestatem suam à Deo
 habentes, vt quæ lex diuina pariter, & humana iubent,
 tota viribus adimpleant, neque diuina ipsis commissa
 potestate, & auctoritate abutantur in suam, suorumque
 laborum perniciem, & damnationem æternam; eo-
 rumque oculis & menti perpetuò obuersetur insigne
 illud d. d. Str. oclis: Ignoscendo nocentibus, inno-
 centium salutem custodire nō posse. Et illud Licurgi^c:
 Inocentium remissione, improborum studia ad peccan-
 dum excitari.

^a cap. 89.

*Cur adulteria
nunc confentan-
tur peccata le-
uia.*

*Hæc prophetia
iam adimpleri
videtur.*

^b Eccl. 8. ca.

^c Damhoud. in
praxi crimin.
cap. 150.

Quæ in castis, eiusque pœne. C A P. X V.

Quemadmodum verò adulterij malum vincit
 fornicationem, secundum Augustinum; ita adul-
 terium vincitur ab incestu^d. Est autem incestus
 sanguineorum, vel affinium abusus^e; vt si quis reli-
 quæ fratris (quæ penè prius soror extiterat) carnali
 concubatione polluerit; si quis frater germanam vxorem
 accepit; si quis nouerçã duxerit; si quis consobrinã,
 sobri-

^d c. adulterij.
32. q. 7.
^e c. lex illa. 36.
7. 1.

¶ c. de incestis.

35. c. 1. q. 1.

l. uo 9. par. de-

cret. cap. 25.

b. l. si adulte-

riū cō incesti ff.

ad legem Iuliam

de adult. c. 1.

c. Dambond.

in prax. rer.

crim. cap. 94.

per l. si adulte-

rium cum in-

cestu. c. ibi

Bart. Ange. et

Alberti. ff. ad

leg. Iul. de a-

dult. L. unci. ot.

de offic. prator.

in caus. crim.

tit. de incestuo.

d. Panor. in c.

tua. de peni.

c. in c. penult.

de hæreticis. Fe-

lin. in c. qua-

lita. in c. quali-

ter 2. §. coër-

cedos. de accu-

sat. Ber. Diaz

in pract. crim.

cap. 127.

c. tua. de pec-

wis. et ibid. Pa-

nor. m. 4. ca.

penult. de hæc.

Felin. in c. qua-

liter 2. §. ad cor-

rigendos. de ac-

cusat. Diaz in

pract. crim. ca.

cap. 127.

Pecata mani-

ifesta non sunt

occulta corre-

ptione purgāda

f. epist. 2. et uo

par. 9. d. cret.

cap. 22. et c. 21.

g. c. inter hæc.

33. q. 2. l. uo par.

2. decret. c. 1. 4.

h. 1. Corin. 5.

sobrinæque se sociauerit; si quis relicta, vel filij

li miscetur, aut patru filia aut priuigna lux, aut

ex propria consanguinitate aliquam, aut quam con-

guineus habuerit, vel concubitu polluerit, aut ma-

rem duxerit, incestum commississe non dubitamus.

Quisquis autem huiusmodi incestu se constam

is iure ciuili^b, & diuino (vt habetur Lcuit. 24. in

capitaliter puniendus est, sed diuersimode. Huius

nefandissimo incestu cognouit matrem, fornicat

ptem, aut filiam, is multo seuerius puniendus est

alij; nempe morte publica, & infami, & conuicti

testabili, vt eius exemplo terreatur ceteri. Quis

iuris Pōtificij axioma sit, quod clericus, cuius de

iure ciuili puniretur pœna mortis, deponi debeat

canonico, & damnari ad perpetuum carcerem. Quis

quitur clericum, qui incestum commisit, deponi

& ad perpetuum carcerem damnandum esse, & in

stium monasterium à suis ordinibus degradatū

penitentiam peragendam detrudendum. Nam Calisto

pa Episcopis Gallix scribens^f: Coniunctiones

consanguineorū fieri prohibere, quia has & dicitur

prohibent leges. Leges erō diuinæ, & hæc agunt

eos, qui ex ijs procedunt non solum efficiunt, sed

ledictos appellat; & omnes incestu macula pollutati

mes sunt. Et non solum hi reijciendi sunt, & in

efficiuntur, sed etiam omnes eis cōsentientes. Hæc

seculi leges interficiūt; sed nos præuente multitudine

sub infamix nota ad pœnitentiā recipimus. Ipsum

que infamiam delere nō possumus, qua sunt avertit

animas eorum per pœnitentiam publicam, & eorum

satisfactionem sanare cupimus, quia manifesta

non sunt occulta correctione purgāda. Nam laici

Ecclesia mundanis nunquam constringitur legibus

habet gladium, nisi spiritualem, quo non occidit

uiuificat. Cum his tamen, qui incesta polluerit

cōmaculant, ex decreto concilij Ilerdensis, nec debent

sumere vlli Christianorum, (sicut iussit Apostolus)

oportet, nec inter fideles Christianos, sed inter

tilis, aut catechumenos habēdi sunt, id est, vt in col.

i. l. uo 9. par. decret. cap. 29. c. de his qui 35. q. 2. c. 1.

h. 1. Corin. 5.

Agrippensi^a, & Aurelianensi^b declaratum fuit, cum
 Cibariis non sumant potum, nec cibum, sed soli hoc
 faciunt, non osculentur, aut saluentur ab eis. Si verò
 his sacerdotibus inobedientes extiterint, & à tam ne-
 fando scelere se segregare, atque ad publicam poeniten-
 tiam redire noluerint, inter eos habeantur, qui spiritu
 periculantur immundo, vel etiam inter eos, de quibus
 per se veritas ait^c: Si te non audierit, sit tibi sicut e-

*a cap. 61. et c.
 de incestis. 35.
 q. 2. et 3.
 b cap. 20.*

*c Matth. 18.
 d cap. de ince-
 stis, 35. q. 2. et
 c. incestu. 35.
 q. 8. luo. 9. par.
 decret. cap. 10.
 et 41.*

*e luo 9. par de-
 cret. cap. 70. et
 Burchar. lib. 17
 decret. cap. 8.*

Contra naturam luxuriantium poena. CAP. XVI.

Flagitia, quae sunt contra naturam, ubique & sem-
 per, vt D. Augustinus censet^f, repudianda, atque
 punienda sunt. Qualia Sodomitarum fuerunt, quae
 si omnes gentes facerent, eodem criminis reatu diuina
 leges tenerentur. Quae non sic fecit homines, vt se illo
 vitare modo. Violatur quippe ipsa societas, quae
 cum Deo nobis esse debet; cum eadem natura, cuius
 ipse auctor est, libidinis peruersitate polluitur. Adulte-
 rij malum vincit fornicationem, vincitur autem ab in-
 castu: peius est enim cum matre, quam cum aliena
 matre concumbere: sed omnium horum est pessimum,
 vt dicit D. Augustinus pronuntiauit^g, quod contra
 naturam fit: vt si vir membro mulieris non ad hoc con-
 cilio voluerit vti. Vfus enim naturalis, si vltra modum
 protrahitur, in vxore quidem veniale peccatum est, in
 meretrice damnabile. Sed istud quod contra naturam
 est, execrabilius fit in meretrice, sed execrabilius in
 vxore. Tantum enim valet ordinatio creatoris, & or-
 dinatio, vt in rebus ad vtendum concessis, cū mo-
 derandis, longè tolerabilius fit, quàm in eis, quae
 contra non sunt, vel vnus, vel rarus excessus. Hinc &
 D. Hieronymus^h: Vfus, inquit, naturalis & licitus
 est, sicut in coniugio; & illicitus, sicut in adulterio.

*f lib. 3. cōfess.
 cap. 8. et ca.
 flagitia. 32. q.
 7. et luo 9. par.
 decret. ca. 109.*

*g in lib. de a-
 dult. conjugib.
 et c. adulterij.
 32. q. 7. luo. 9.
 par. decret. cap.
 110.*

*h Lib. 1. cōtra
 Iovin. et cap.
 v. 32. q. 7. et
 luo lib. 9. de-
 cret. cap. 106.*

Contra